

Божае Нараджэнне лічыцца найбольш сямейным святам. У вігілійны вечар блізкія і далёкія родныя сустракаюцца разам, ламаюцца аплаткай і складаюць адзін аднаму найлепшыя пажаданні. Аднак не ўсе могуць разлічваць на некалькі хвілін, праведзеных у гэтыя асаблівыя дні ў коле сям'і.

Жыхарамі нашага Дома міласэрнасці з'яўляюцца людзі, якія пасяліліся тут шмат гадоў таму. Але ёсць і тыя, хто пераступіў яго парог адносна нядаўна. Перанесеныя з роднага асяроддзя, з месца, якое было для іх цэлым светам на працягу некалькіх дзясяткаў гадоў, яны вымушаны сутыкнуцца з іншай рэчаіснасцю.

Са знаёмага свету гэтых людзей часам “вырывае” сур'ёзная ці прагрэсіруючая хвароба. Таму пасля паступлення сюды ім неабходна прайсці перыяд адаптацыі. Мы робім усё, каб кожны мог знайсці тут свой новы дом. Таму прагнем, каб і надыходзячыя святы Божага Нараджэння нашы падапечныя перажылі ў радаснай атмасферы, каб маглі адчуць тут цяпло, любоў, сапраўдную радасць. †

У нашым Доме Божае Нараджэнне фактычна адзначаецца двойчы. Спачатку каталіцкае, потым праваслаўнае, таму што жывуць тут як адны, так і другія прадстаўнікі хрысціянскага веравызнання. Няма падзелаў на “вашых” і “нашых”: мы шануем усіх.

У сувязі з тым, што ёсць шмат асоб, прыкаваных да ложка з-за зацяжнай хваробы ці ўзросту, у вігілійны вечар мы разам з абслугоўваючым персаналам адпраўляемся ў кожны пакой, трымаючы ў руцэ аплатку. Тады ў вачах людзей бачым радасць і ўзрушанасць. Яны цешацца, як малыя дзеці, што хтосьці пра іх памятае. Вераць, што разам з гэтым кавалкам белага хлеба да іх прыходзіць Божае бласлаўленне. Дзеляцца ім, як найбольшай святасцю!

